

Н. Станевъ.

Последици отъ бесилкитъ и кланетата.

Разлюляване на турската империя.

Не е тежка работа за една голѣма империя въ неравна борба да надвие и погуби най-буднитъ синове на единъ малъкъ и невъоръженъ народъ. Старата и могща Турция презъ 1876 г. се нахвърля съ войски, топове и башибозуци срещу малка България, защото тя бѣ поискала да бжде свободна. Разбира се, не бѣ мжно на турскитъ войски и башибозуци да сграбчатъ отъ всѣка страна възстаналитъ окръжи въ южна и въ северна България, да запалятъ селата, да колятъ народа явно, както стана въ Батакъ, да бесятъ хванатитъ живи апостоли и войводи, да пращатъ на заточение по островитъ и въ малоазийскитъ крепости хиляди невинни българи...

Но съ това правдата и истината не се убива.

Умнитъ турци сами разбираха, че отъ безчовѣчното смиряване и избиване на българитъ въ толкова села и градове ще се излѣе голѣмо зло за турската държава. И така стана. Нито едно зло въ свѣта не остава ненаказано. Такъвъ е закона на природата.

Въ Цариградъ (Стамбулъ) има единъ голѣмъ воененъ музей. Тамъ е изложено оръжието на еничеритъ отъ най-старо до най-ново време. Между